

ŠTVRTÁ KAPITOLA

RUNE

KRVAVÁ STRÁŽ BOLA ROZTRÚSENÁ VO VESTIBULE OPERY ako maky na lúke. Ich uniformy človeku okamžite bili do očí, a to aj v dave hýriacom farbami. Lenže Gideon medzi nimi nebol.

Možno tu dnes nie je.

Ak sa Alexovmu staršiemu bratovi skutočne podarilo chytiť a odvliečť Seraphine, možno je stále s ňou. Alebo si vzal po zvyšok večera voľno.

Rune nedokázala prestať myslieť na to, či to bol Gideon, kto roztrhal Seraphine šaty a prinútil ju stáť nahú v daždi, kým spolu s ostatnými vojakmi očami hltali jej nahé telo a hľadali na ňom jazvy.

Zaťala zuby.

Gideon Sharpe.

Nenávidela ho.

Kým vnútri kypela zlosťou ako žeravé uhlie, šikovne sa predierala davom, občas sa usmiala, pochválila ľuďom módne kúsky a účesy alebo *chutnú* večeru zbohatlíkov Novej republiky, na ktorej sa zúčastnila minulý týždeň. Na takých večeriach sa nikdy dlho nezdržiavala. Stratená v myšlienkach neustále hľadala šarlátovú uniformu.

Obzerala sa po tých, čo zvyčajne: prívržencoch Krvavej stráže, dcérach a synoch členov tribunálu, ľudoch, ktorí mali nielen dobré styky, ale vedeli ich dobre využiť a pritom ničnetušiac vyrapotať informácie. Náruživý bzučali v rozhovore ako včely opité peľom.

Zo stropu s modročiernymi nebesami plnými hviezd viseli žiarivé lustre. Ten výjav nechali po revolúcii nedotknutý. Vestibul lemovali z oboch strán salóny a za stĺpmi pozdĺž miestnosti bolo niekoľko malých výklenkov ideálnych na tajné... a zakázané stretnutia.

Rune mala namierené do salóna, kde sa členovia Krvavej stráže často zdržiavali, lenže ju ktosi schmatol za zápästie, vytrhol ju z davu a zatiahol do jedného z tienistých výklenkov.

Okamžite sa obrátila k útočníkovi a hneď zbadala zlatohnedé oči, ktorými sa do nej vpíjal spod žltohnedého obočia.

Napätie z nej vyprchalo.

Bol to len Alex.

„Rune.“ Zatiahol ju hlbšie do tmy a pevnejšie jej pritom zovrel citlivé zápästie. „Tváriš sa, akoby si sa vybrala do samotného pekla.“

Rune náhle dostala chuť tu s ním chvíľu pobudnúť, kým sa znovu pustí do nebezpečenstva.

„Čo sa dnes stalo?“ zisťoval.

Rune potlačila svoju túžbu po dočasnom útočisku a spomenula si, čo má v pláne.

„Nepočul si Noaha? Tvoj brat uspel! Gideon sa k Seraphine dostal predomnou,“ odvrkla znechutene.

Alex sa zachmúril. „Takže si...“

Zrazu blízko začuli zopár hlasov – jeden z nich patril Laile Creedovej. Rune inštinktívne zatiahla Alexa hlbšie do tmy, až kým neboli na seba nalepení. Nebála sa, že ich tu niekto pristihne, lebo si budú myslieť presne to, z čoho ju Verity obvinila po príchode: že tam majú romantickú schôdzku.

Skôr sa bála toho, že ich začujú.

Obaja stíchli a čakali, kým sa hlasy vzdialia. Rune sa špičkou nosa obtrela o Alexovu bradu. Všade bola jeho vôňa: zmes kože a dubu. Zdalo sa, akoby sa výklenok zmenšil, a Rune si na chvíľu spomenula na tú noc, keď udala starú mamu. Alex sa prihnal do Vlnochladu a celý čas, kým plakala, ju držal v náručí.

„Bojím sa o teba,“ šepol jej do ucha.

Znel nežne a starostlivo, akoby bola Rune zo skla a musel s ňou zaobchádzať jemne.

„Celé dni niekoho strážiš, ale kto stráži teba?“

„Ty ma strážiš. A aj Verity. A Lady,“ šepala mu do dvojitej chlopne na hrudi.

„Lady je kobyľa a Verity sa vrhá do rovnakého nebezpečenstva ako ty,“ namietol.

Zdalo sa, že chce ešte niečo dodať, no ozvalo sa zvonenie oznamujúce koniec prestávky. Rune ustúpila a vykukla z výklenku. Výhľad jej z veľkej časti zastával stĺp, ale podarilo sa jej zazrieť Lailine čierne vlasy zapltené do módného drdola. Mala namierené k dverám auditória. Rozhovory postupne utíchali. O pár minút bude vestibul prázdny a tichý.

A navyše, Rune musí nájsť Gideona.

Dnešok nesmie premárniť. Musí zistiť, kde držia Seraphine.

„Je tu aj tvoj brat?“ spýtala sa ho šeptom a prezerala si čoraz prázdnejší vestibul ako sup hľadajúci tú najšťavnejšiu myš.

„Čo ja viem, celý týždeň som ho nevidel. Prečo?“

Nemusela odpovedať, pretože dobre vedel, na čo myslí.

„Rune, prosím ťa, nerob to. Môj brat je nebezpečný.“ Nežne jej zovrel nahé plece a prinútil ju sa naňho pozrieť. „Najmä pre teba.“

„Tvoj brat je nebezpečný pre každú bosorku v Novej republike.“ Vymanila sa mu zo zovretia. „A najmä pre Seraphine. Ak nezistím, kde ju drží...“

Čo to nechápe? Vôbec netuší, kde sa Seraphine nachádza a do ktorej cely ju presunú. Možno je už na ceste do palácovej väznice, a ak je tomu tak...

Nikdy ju odtiaľ nedostanem. Zabijú ju ako starú mamu.

Ak už Krvavá stráž dovliekla bosorku do väznice, Rune ju nedokázala zachrániť. Väznica bola nepreniknuteľná.

Ak ju nezachránim, nesplním starej mame posledné želanie.

To nesmie dopustiť.

„Rune.“

„Mám vari na výber? Ty to nespraviš,“ namietla, len čo precitla zo zamyslenia.

Hoci Alex bol Karmínovej moli, teda jej, verný, jeho brat bol preňho červená čiara. Za žiadnych okolností nemieni zmanipulovať Gideona podobne, ako s Rune a Verity zmiatli zvyšok ich priateľov. Rune ho už o to raz požiadala. Vtedy mu jasnozlaté oči potemneli a jeho neochvejne priame odmietnutie zabránilo akýmkoľvek ďalším Runiným pokusom. *V žiadnom prípade.*

Rune vedela, že Alex pomohol odboju vraždou najmladšej z kráľovských sestier, Cressidy Rosebloodovej. Nikdy o tom nehovoril, teda okrem zmienky, že to spravil pre Gideona, ale vždy hneď prešiel na inú tému. Rune netušila, čo to znamená. Požiadal ho Gideon o vraždu Cressidy alebo ho k tomu prinútil? Alebo tým Alex svojho brata zachránil? Ak bolo to posledné pravda, bolo by to čudné, pretože Gideon bol z nich dvoch násilnejší a prirodzený predátor. Alex bol na rozdiel od neho milý a zabíjanie bosoriek neznášal. Zároveň bol neskonale verný Rune.

Problémom však bolo, že rovnako verný bol aj Gideonovi. Rune ho občas podozrievala, že mu je vernejší, ale z akéhosi zvláštneho dôvodu to jej dôveru v neho nijako nepodlomilo. V hĺbke duše vedela, že by ju Alex nikdy nezradil.

Lenže nikdy by nezradil ani svojho brata.